

РЕШЕНИЕ

№ 20562

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2897** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., срещу решение № 5340 от 10.12.2024 г., постановено по НАХД № 15892/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 109 с-в., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-2400259 от 04.09.2024 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С.. С процесното НП на „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно и постановено в противоречие с материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Сочи се, че датата на извършване на нарушението е правилно определена от административнонаказващия орган. Навежда аргументи, че по категоричен начин е установено, че санкционираното дружество е нарушило разпоредбата на чл. 415, ал.1 от КТ. Искането е за отмяна на решението на първоинстанционния съд и за решаване на делото по същество, като наказателното постановление бъде потвърдено.

Касаторът- Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, редовно призван, не се явява и не се представлява. СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд – София град, I касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК. Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на касационно обжалване е решение на районния съд, с което е отменено Наказателно постановление НП № 22-2400259 от 04.09.2024 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. с чл. 415, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500 лева за извършено нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Районният съд е приел от фактическа страна, че на 12.07.2024 г., при извършване на последваща проверка на „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], било установено, че в качеството си на работодател дружеството не е изпълнило предписанието под № 4, дадено му, на осн. чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, с Протокол за извършена проверка № ПР2409591 от 22.03.2024 г., а именно работодателят да поиска в 5-дневен срок трудовите книжки на лицата с прекратени трудови правоотношения, за да впише в тях настъпилите изменения в трудовите правоотношения и промените в данните по чл. 349, ал. 1 от КТ, съгласно чл. 2, ал. 4 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (Обн. ДВ, бр. 102 от 03.12.1993г.). Дружеството не представило документ, удостоверяващ, че е изискала трудовата книжка на К. Г. К., чието трудово правоотношение с „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД е било прекратено. Срокът на предписанието е с преустановителен характер до 25.03.2024 г. Във връзка с установеното нарушение на дружеството е съставен АУАН № 22-2400259/15.07.2024 г., въз основа на който е издадено НП № 22-2400259 от 04.09.2024 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на „КОНСТРАКШЪН В“ ЕООД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева. В цитираното НП е прието, че нарушението е извършено на 16.04.2024 г. в предприятието. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

За да постанови решението си, СРС е събрал и приобщил към делото, по надлежния ред относимите писмени и гласни доказателства, което е спомогнало спорът да бъде изцяло изяснен от фактическа страна. Обстоятелствата, изложени в акта и НП, са проверени от районния съд с допустимите по закон доказателствени средства. В мотивите си е посочил, че АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи, спазена е формата за съставяне им като същите съдържат всички законоустановени реквизити. Същевременно обаче е констатирал, че нарушението не е извършено на посочената в НП дата, което е довело до незаконосъобразност на оспорения административен акт.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. В тази връзка, решаващият съдебен състав съобрази, че същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведените касационни основания, настоящият

състав намира, че при обективно възприетата фактическа обстановка по делото, СРС е изградил правилни изводи за незаконосъобразност на наказателното постановление.

В този смисъл, неоснователни са твърденията на касатора за грешни изводи на съда, относно допуснати процесуални нарушения при издаването на НП, касаещи нарушение на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН - неправилно посочена дата на нарушението. Противно на оплакването в жалбата, районният съд обосновано е посочил, че срокът за изпълнение на задължението по чл. 415, ал.1 от КТ е изтекъл на 26.03.2024 г. – първият работен ден след изтичане на срока за осъществяване на дължимото действие. Ето защо, на посочената в НП дата - 16.04.2024 г. санкционираното търговско дружество не е осъществило вмененото му противоправно деяние. Както правилно е отбелязал СРС в мотивите си, от оспореното НП не става ясно защо административно наказващият орган е приел точно тази дата за датата на извършване на нарушението като липсва каквато и да е аргументация в тази насока.

Следва да бъде отбелязано, че моментът на осъществяване на нарушението е обективен белег на деянието (с изключение на тези на продължено извършване), поради което след като не е безспорно доказано нарушението да е извършено на посочената в НП дата, то остава недоказано от обективна страна и правопораждащото деяние. Императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН е гаранция едновременно за законосъобразно упражняване на предоставената административнонаказателна власт от органа и за упражняване правото на защита на нарушителя. Непосочването или неправилното посочване на датата на извършване на административното нарушение е съществен порок на НП, обуславящ отмяната му само на това основание. Съдържанието на АУАН и НП е дефинирано по закон и не поставя под съмнение необходимостта от ясно и точно описание на реквизита по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като е недопустимо неговото установяване по тълкувателен път. Направената грешка е неотстранима в хода на съдебното производство по оспорване на НП, тъй като съдът не разполага с правомощието да внесе съществено изменение в обстоятелствената част на нарушението, определяйки правилната дата на извършването му. В случая наказанието е наложено именно поради неизпълнение на задължение в указан срок. Без правилно да е конкретизиран моментът, от който е налице неизпълнение и следователно извършване на нарушение, се възпрепятства и възможността на съда да извърши правилна преценка относно това дали са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63 в от ЗАНН Административен съд – София град I касационен касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5340 от 10.12.2024 г., постановено по НАХД № 15892/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109 с-в.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

